

तस्य धर्मप्रधानस्य धर्मज्ञस्य महात्मनः ।
 सुतार्थं तप्यमानस्य नासीदंशकरः सुतः ॥ १ ॥
 तस्य चिन्तयतो बुद्धिरुत्पन्नेयं महीपतेः ।
 सुतार्थं वाजिमेधेन किमर्थं न यज्ञाम्यहं ॥ २ ॥
 सुनिश्चितां मतिं कृत्वा यष्टव्ये वसुधाधिपः ।
 मन्त्रिभिः सह संमल्य तैः स्वामिहितकारिभिः ॥ ३ ॥
 तत्राब्रवीदिदं राजा सुमन्त्रं मन्त्रिसत्तमं ।
 शीघ्रमानय सर्वांस्त्वं वशिष्ठप्रमुखान् गुह्यन् ॥ ४ ॥
 एवमुक्तो नृपतिना सुमन्त्रो वाक्यमब्रवीत् ।
 नरेन्द्र श्रूयतां तावत् पुराणं यन्मया श्रुतं ॥ ५ ॥
 सनत्कुमारो भगवान् यथावत् प्रोक्तवान् पुरा ।
 भविष्यं विदुषां मध्ये तव पुत्रसमुद्भवं ॥ ६ ॥
 अस्तीह काश्यपसुतो विभाण्डक इति श्रुतः ।
 ऋष्यशृङ्ग इति ख्यातस्तस्य पुत्रो भविष्यति ॥ ७ ॥
 स वने ज्ञातसंवृद्धो मुनिपुत्रो वने चरः ।
 नान्यं प्रज्ञास्यते कश्चिन्मानवं पितृवर्जितं ॥ ८ ॥
 तस्यान्तुषं ब्रह्मचर्यं भविष्यति महात्मनः ।
 लोकेषु प्रथितं चोग्रं तपस्तस्य भविष्यति ॥ ९ ॥